

## Над краєм засніженим... - Джерело

Написав Світлана Касянчик  
Вівторок, 14 лютого 2012, 23:05

---

Над краєм засніженим, ой над Землею,  
Натомлене сонце стоїть в перигеї.  
Морози малюють мохнате проміння  
У барви сріблясті, в тони старовинні.

Відкрились небесного царства віконця:  
Горять мірадами райдуг на сонці  
На землю насипані щедро перлини.  
Зрівняли сніги і горбки і долини.

Міняються барви, іскряться та сяють.  
У кожній сніжинці заграви палають  
І дражнять приземлених мешканців раєм.  
Та часто ми чуда Господні минаєм,

Ковзнувши очима по них апатично,  
Буває додавши: «Краса ця не вічна!»  
А потім із пафосом так, урочисто:  
«Нас в небі чекає небачене місто!

Там вулиці з золота, брами – перлові!»  
Що ж, дійсно, небесні оселі – чудові.  
«Не бачили очі і вуха не чули!»  
І навіть якби ми туди зазирали,

То де б нам епітетів тих назбирати,  
Щоб славу Господню змогли описати?!  
Сім нот не запишуть небесних мелодій,  
Не має аналогів в нашій природі

Ні райським деревам, ні вічному літу!  
У царство небесне, неначе магнітом,  
Нас тягне Любов, відкриваючи очі,  
На Божі обіцянки в Слові Пророчім.

Ось тільки дорога в оселі ті верхні  
Біжить по земній, по звичайній поверхні.  
Сезони, пейзажі міняються швидко.  
До всього звикаєм. Дивуємось рідко.

Краса ця не вічна? Спинімсь на хвилинку:  
Блищать перламутом на сонці сніжинки.  
Господь утворив кожну з них унікально  
З мільярдів тендітних молекул криштальних.

Малесенька річ, а премудрість безкрая!

## Над краєм засніженим... - Джерело

Написав Світлана Касянчик  
Вівторок, 14 лютого 2012, 23:05

---

Крихке – неповторним дизайном вражає.  
Минуще про вічне розкаже багато,  
Нам тільки байдуже краси не минати б.